

Î N C H E I E R E

09 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii : Mariana Pitic, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către avocatul Mihai Gafton în interesele lui Igor Curanov,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Igor Curanov împotriva Primăriei și Consiliului mun. Chișinău cu privire la recunoașterea în calitate de membru al familiei al chiriașului principal decedat, recunoașterea dreptului la spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională a Primăriei și Consiliului mun. Chișinău împotriva lui Igor Curanov și Irina Curanova cu privire la evacuarea din apartament fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 iunie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Igor Curanov și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 27 ianuarie 2016, prin care acțiunea inițială a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 26 iunie 2015, Igor Curanov a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliului mun. Chișinău cu privire la recunoașterea în calitate de membru al familiei al chiriașului principal decedat, recunoașterea dreptului la spațiu locativ și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 30 martie 1967, în baza hotărârii Comitetului Executiv orășenesc Chișinău, a fost eliberat bon de repartiție nr. 041590 pentru instalarea în apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev 5/1, mun. Chișinău, în baza căruia Curanova Ecaterina s-a instalat în spațiul locativ menționat, împreună cu copiii săi Curanov Vladimir, născut la 18 septembrie 1950, și Curanov Alexandru, născut la 09 septembrie 1952.

La 08 august 1967 între SEL-20 și Curanova Ecaterina a fost încheiat contractul de închiriere a spațiului locativ nominalizat, în care s-au mai instalat feciorii săi, precum și Curanova Tamara, care a fost soția lui Curanov Alexandru.

Pe parcursul vieții, în familia soților Curanov Alexandru și Tamara s-au născut copiii Curanov Igor, anul nașterii 14 august 1980 și Curanov Anatolii, anul nașterii 25 aprilie 1991.

La 09 ianuarie 2001 a decedat Curanov Alexandru, care a fost tatăl lui Curanov Igor și Curanov Anatolii, iar la data de 21 ianuarie 2001 a decedat Curanova Ecaterina, adică mama lui Curanov Vladimir și Curanov Alexandru, și respectiv bunica lui Curanov Igor și Curanov Anatolii.

La 19 martie 2003 a decedat Curanov Vladimir, care era unchiul lui Curanov Igor și Curanov Anatolii.

Ulterior, la 14 august 2001, în temeiul deciziei Preturii s. Botanica, mun. Chișinău nr. 11/4.1, în legătură cu decesul chiriașului principal Curanov Alexandru, a fost modificat contractul de închiriere a încăperii de locuit, fiind recunoscut chiriaș principal Curanov Vladimir.

Reclamantul a menționat că a continuat să locuiască în acest apartament după decesul lui Curanov Vladimir, Curanova Ecaterina și Curanov Alexandru, deși mama sa Curanova Tamara i-a perfectat viză de reședință în apartamentul nr. 25 din strada Hristo Botev 5/1 și l-a inclus în lista persoanelor care au participat la privatizarea acestuia.

Sușține reclamantul că în perioada în care a locuit în apartamentul nr. 6 str. Hristo Botev 5/1, mun. Chișinău el a dus o gospodărie comună cu Curanova Ecaterina, Curanov Alexandru, Curanov Tamara, Curanov Vladimir și Curanov Anatolii.

Mai mult, s-a ocupat de serviciile funerare ale Ecaterinei Curanova, a lui Curanov Alexandru și Curanov Vladimir, iar după decesul acestora, el suportă toate cheltuielile legate de întreținerea apartamentului, plata serviciilor comunale, etc.

La 14 aprilie 2003 s-a adresat la Pretura sect. Botanica, mun. Chișinău cu o cerere prin care a solicitat încheierea contractului de închiriere a spațiului locativ cu alt membru a familiei, în legătură cu decesul chiriașului principal, însă cererea sa a rămas fără examinare.

Având în vedere circumstanțele descrise și întemeindu-și cerințele pe dispoziția art. 55 al Codului cu privire la locuințe din 03 iunie 1983, Igor Curanov solicită recunoașterea sa ca membru al familiei a chiriașului principal Curanov Vladimir, decedat în data de 19 martie 2003, cu care a locuit permanent împreună și au dus o gospodărie comună, și recunoașterea dreptului la spațiul locativ din apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev 5/1, mun. Chișinău, cu o suprafață totală de 30, 5 m², format din două odăi.

La 07 septembrie 2015 Primăria și Consiliul mun. Chișinău au înaintat împotriva lui Igor Curanov și Irina Curanova o acțiune reconvențională cu privire la evacuarea acestora și a membrilor familiei lor, din apartamentul nr. 6, str. Hristo Botev, 5/1, mun. Chișinău, fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea cererii reconvenționale a indicat că apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev 5/1, municipiul Chișinău, constituie proprietate municipală și se află în proprietatea Consiliului mun. Chișinău.

Apartamentul nominalizat a fost repartizat la data de 30 martie 1967 chiriaşului Ecaterina Curanova, împreună cu membrii familiei - Curanov Vladimir şi Curanov Alexandru.

La 09 ianuarie 2001 a decedat Curanov Alexandru, iar la data de 21 ianuarie 2001 a decedat Curanova Ecaterina. Conform extrasului din fişa locuinţei al apartamentului respectiv, în el avea perfectată viză de domiciliu feciorul chiriaşului principal Curanov Vladimir, care a decedat la data de 19 martie 2003.

A invocat faptul că probele anexate la materialele cauzei confirmă cu certitudine că reclamantul Igor Curanov nu a locuit niciodată în apartamentul litigios, nu are viză de domiciliu în această locuinţă, nu este inclus în tabelul nominal, nu a suportat careva cheltuieli şi nu a întreţinut o gospodărie comună cu chiriaşul principal, şi careva temeieri de a recunoaşte dreptul acestuia asupra spaţiului locativ litigios lipsesc.

Din cuprinsul cererii de chemare în judecată rezultă că reclamantul dispune de viză de domiciliu în apartamentul nr. 25 din str. Hristo Botev 5/1, mun. Chişinău, la privatizarea căruia a participat, este asigurat cu spaţiu locativ, iar acţiunile întreprinse de el au drept scop acapararea apartamentului în litigiu, asupra căruia nu are nici un drept.

Prin urmare, cere Primăria mun. Chişinău şi Consiliul mun. Chişinău evacuarea lui Igor Curanov şi Irina Curanova cu membrii familiei sale din apartamentul nr. 6 str. Hristo-Botev, 5/1, mun. Chişinău, fără acordarea altui spaţiu locativ.

Prin hotărârea Judecătorei Botanica, mun. Chişinău din 27 ianuarie 2016, acţiunea iniţială a lui Igor Curanov împotriva Primăriei şi Consiliului mun. Chişinău cu privire la recunoaşterea în calitate de membru al familiei chiriaşului decedat Curanov Vladimir şi recunoaşterea dreptului la spaţiul locativ apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev 5/1, mun. Chişinău a fost respinsă ca neîntemeiată, iar acţiunea reconvenţională a Primăriei şi Consiliului mun. Chişinău împotriva lui Igor Curanov şi Irina Curanova cu privire la evacuarea din apartament, fără acordarea altui spaţiu locativ a fost admisă integral şi au fost evacuaţi Igor Curanov, Irina Curanov cu membrii familiei sale din apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev 5/1, mun. Chişinău, fără acordarea altui spaţiu locativ.

La 05 februarie 2016, Igor Curanov a declarat apel, solicitând casarea hotărârii instanţei de fond şi emiterea unei noi hotărâri, prin care acţiunea iniţială să fie admisă, iar acţiunea reconvenţională să fie respinsă.

Prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 21 iunie 2016, a fost respins apelul declarat de către Igor Curanov şi a fost menţinută hotărârea primei instanţe.

Pentru a decide astfel, instanţa de apel a stabilit că, aplicabile speţei sunt prevederile art. 55 din Codul cu privire la locuinţe din 03 iunie 1983, în vigoare la data adresării în instanţa de judecată, conform căruia membri ai familiei chiriaşului sunt soţul chiriaşului, copiii (inclusiv cei înfiaţi) atât ai chiriaşului, cât şi ai oricăruia din membrii familiei lui, părinţii (părinţii adoptivi), care locuiesc împreună cu chiriaşul.

Alte persoane pot fi considerate membri ai familiei chiriaşului, dacă locuiesc permanent împreună cu chiriaşul şi duc împreună cu dânsul o gospodărie comună.

Persoanele întreținute, inapte pentru muncă sunt membri ai familiei chiriașului, dacă locuiesc permanent împreună cu chiriașul.

Astfel, conform art. 55 din Codul cu privire la locuințe, Igor Curanov nu este membru al familiei chiriașului decedat Curanov Vladimir, care i-a fost unchi, dar poate pretinde recunoașterea sa ca membru al familiei acestuia, în situația în care ar fi locuit permanent împreună cu chiriașul și ar fi dus împreună cu dânsul o gospodărie comună.

În acest context, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond corect a apreciat faptul că Igor Curanov dispune de viză de domiciliu în apartamentul nr. 25 din str. Hristo Botev 5/1, municipiul Chișinău, ceea ce se confirmă prin extrasul din fișa de locuințe nr. 201146 din 17 iunie 2015, și a participat la privatizarea acestui apartament, astfel încât este asigurat cu spațiu locativ.

De asemenea, instanța de fond a stabilit cu certitudine că apelantul nu a prezentat nici o probă pertinentă și admisibilă care să confirme indubitabil că a locuit permanent și a dus o gospodărie comună cu chiriașul principal Curanov Vladimir, condiții impuse de art. 55 din Codului cu privire la locuințe din 03 iunie 1983, pentru a putea obține calitatea de membru al familiei acestuia și respectiv dreptul de folosință asupra locuinței lui.

Faptul că Igor Curanov, după decesul lui Vladimir Curanov, s-ar fi instalat în apartamentul nr. 6 din str. Hristo Botev, 5/1, mun. Chișinău și ar fi locuit mai mulți ani în acest apartament, nu-i acordă dreptul de folosință asupra acestei locuințe, de aceea consideră instanța de apel că prima instanță întemeiat a admis acțiunea reconvențională a Primăriei și Consiliului mun. Chișinău și a dispus evacuarea lui, fără acordarea altui spațiu locativ, soluție pronunțată într-o restabilirea dreptului administrației publice municipale asupra spațiului locativ, care îi aparține cu drept de proprietate.

La 15 august 2016, avocatul Mihai Gafton în interesele lui Igor Curanov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

Recurentul, în motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat superficial cauza, nu a dat răspuns la fiecare argument, iar concluziile acesteia sunt în contradicție cu actele pricinii.

În conformitate cu art.434 alin.(1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei redactate.

Din actele pricinii rezultă că la 15 august 2016, avocatul Mihai Gafton în interesele lui Igor Curanov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 21 iunie 2016.

Prin urmare, instanța de recurs consideră că recurentul a declarat recurs în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Mihail Gafton în interesele lui Igor Curanov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Argumentul invocat în recurs precum că, instanțele judecătorești la emiterea hotărârilor nu au dat o apreciere corespunzătoare probelor administrate și ca au examinat superficial pricina nu poate fi reținut, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de instanțele judecătorești și apreciate corect cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept, ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține și jurisprudența CEDO conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede putere de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când motivele recursului indicate în cazul din speță sunt similare celor invocate în cadrul

judecării pricinii atât în prima instanță cât și instanța de apel, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către avocatul Mihai Gafton în interesele lui Igor Curanov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către avocatul Mihai Gafton în interesele lui Igor Curanov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru